

ВІДГУК
на дисертацію Сеника Тараса Богдановича
«Відкладення судового розгляду у кримінальному провадженні»
(Львів, 2023. 260 с.), подану на
здобуття ступеня доктора філософії у галузі знань 08 «Право» за
спеціальністю 081 «Право»

Оцінка актуальності теми дослідження. Одним із завдань кримінального провадження є забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування і судового розгляду. Безперервність судового розгляду полягає у вимозі безупинного його проведення або у спосіб (без виправданих переривів і відкладень), щоб період між судовими засіданнями визначався такими часовими інтервалами, які забезпечували б суду можливість з'ясування обставин кримінального провадження та дослідження доказів.

Безпосередність судового розгляду – суттєва умова логічно-послідовного, без відволікання на розгляд інших справ, змістовного, всебічного, повного і об'єктивного дослідження доказів, забезпечення вимоги розгляду справи протягом розумного строку без зволікань і затримок.

Визначальну роль в ухваленні законних, обґрунтованих і справедливих вироків, ухвал, проведенні судових засідань у розумні строки, визначальну роль відіграють загальні положення судового розгляду, до яких належить відкладення судового розгляду кримінального провадження. Не вважається порушенням безперервності судового розгляду випадків відкладення судового засідання, проте у процесі правозастосування виявлено низку недоліків у регламентації цього загального положення, що потребують належного наукового аналізу та розробки дієвих механізмів усунення.

Грунтовні праці дисертаційного чи монографічного рівня, присвячені проблематиці відкладення судового розгляду дотепер відсутні. З низки питань вказаної спрямованості немає однастайності серед дослідників та єдності в судовій практиці. Саме ці обставини в сукупності визначили актуальність окресленої проблематики. Тому обґрунтованість вибору теми дослідження Т.Б. Сеника не викликає сумнівів, а здійснений ним науковий пошук є вчасним та необхідним на сучасному етапі розвитку українського кримінального процесуального права.

Дисертація виконана відповідно до наукової теми кафедри кримінального процесу і криміналістики Львівського національного університету імені Івана

Франка «Проблеми забезпечення ефективності норм кримінального процесуального права та практики їх застосування з урахуванням новітніх змін» (номер державної реєстрації 012ПІ110820). Тему дослідження схвалено Координаційним бюро Національної академії правових наук України (№ 1004 від 12 грудня 2017 р.).

Тож актуальність теми дисертації Т.Б. Сеника зумовлена чинниками нормативного, прикладного та доктринального характеру.

Оцінка методології дослідження. З позиції рецензента дисертант вдало сформулював мету дослідження – вивчення правового регулювання, доктринальних положень і правозастосовних аспектів відкладення судового розгляду у кримінальному провадженні, напрацювання теоретичних основ і формулювання пропозицій щодо удосконалення кримінального процесуального законодавства України і практики його застосування у цій сфері. Для досягнення цієї мети поставлені такі завдання: – визначити суть та значення відкладення судового розгляду в кримінальному провадженні та виокремити ознаки поміж суміжних інститутів; – дослідити генезис нормативно-правового регулювання інституту відкладення судового розгляду в кримінальному провадженні; – класифікувати та проаналізувати підстави для відкладення судового розгляду в кримінальному провадженні; – розкрити порядок відкладення судового розгляду кримінального провадження; – узагальнити зарубіжний досвід правової регламентації відкладення судового розгляду в кримінальному провадженні; – вивчити судову практику щодо застосування кримінальних процесуальних норм, які регламентують відкладення судового розгляду в кримінальному провадженні; – сформулювати пропозиції, спрямовані на удосконалення законодавчого регулювання відкладення судового розгляду кримінального провадження.

Не викликає зауваження й окресленні: **об’єкт** (загальні положення судового розгляду у кримінальному провадженні) та **предмет** дослідження (відкладення судового розгляду у кримінальному провадженні).

Як вбачається з відповідних положень дисертації здобувач володіє методологією наукового пізнання складних проблем теорії та практики юридичних наук.

Так, основу дослідження складає система загальнонаукових і спеціально-наукових методів, що забезпечують об’єктивний аналіз досліджуваного предмета. Методи дослідження визначені, виходячи з поставлених мети та завдань, із урахуванням об’єкта й предмета дослідження. Підґрунтя дослідження становить діалектичний метод наукового пізнання. У роботі також використані: історико-правовий метод (під час вивчення основних етапів становлення інституту відкладення судового розгляду у кримінальному провадженні); порівняльно-правовий метод (застосовувався при аналізі

національного та зарубіжного кримінального процесуального законодавства, іноземної спеціальної літератури та судових рішень інших держав – підрозділи 2.3, 2.4, 2.5, 2.6); системно-структурний метод (використовувався для визначення системи зв'язків відкладення судового розгляду з іншими кримінально-процесуальними інститутами – підрозділи 1.2, 2.1, 2.2); формально-логічний метод (застосовано для аналізу норм вітчизняного кримінального процесуального права, що регламентують відкладення судового розгляду у кримінальному провадженні – підрозділи 2.1, 2.2, 2.3, 2.4); статистичний метод (використовувався для обґрунтування отриманих висновків даними судової статистики – підрозділи 1.2, 2.1, 2.2, 2.3, 2.4); логіко-семантичний метод (застосовувався у дослідженні для визначення поняття «відкладення судового розгляду кримінального провадження» – підрозділ 1.1); конкретно-соціологічний метод (застосовувався при опитуванні суддів, прокурорів та адвокатів – підрозділи 2.2., 2.3, 2.4, 2.5, 2.6 та з'ясуванні думки респондентів про ефективність норм, що регламентують підстави для відкладення судового розгляду у кримінальному провадженні); моделювання (використовувався для побудови проєктів кримінальних процесуальних норм, які стосуються відкладення судового розгляду).

Обґрунтованість наукових положень, висновків і рекомендацій сформульованих у дисертації. Більшість наукових положень, висновків і рекомендацій, викладених і сформульованих у дисертації, є переконливими. Це зумовлено вдалим і чітким визначенням автором мети і завдань, окресленням об'єкта і предмета дослідження, а також використанням апробованих часом як загальнонаукових, так і спеціально-юридичних методів пізнання державно-правових явищ. Положення, висновки і рекомендації, викладені та сформульовані у дисертації, ґрунтуються на широкому використанні як вітчизняних, так і зарубіжних наукових джерел, достатньому емпіричному матеріалі, зібраному здобувачем.

Достовірність наукових положень дисертації. Наукові положення, висновки і рекомендації, сформульовані у дисертації, достовірні, оскільки є результатом осмислення автором науково-теоретичного надбання вчених у галузі філософії, криміналістики, психології, кримінального та кримінально-процесуального права, ґрунтовного аналізу положень кримінально-процесуального права України та інших держав, що регламентують випадки відкладення судового засідання, вивчених 200 матеріалів кримінальних проваджень, судовий розгляд яких відбувався упродовж 2016-2022 років, позиції ККС ВС, листи ВСС України та правоположення, викладені у постановах його Пленуму, дані судової статистики, опубліковані на веб-порталі «Судова влада України», результати анкетування, у межах якого опитано 10 суддів 9 місцевих судів, 10 суддів апеляційних судів, 30 прокурорів місцевих прокуратур та 50

адвокатів, а також відображених у 11 статтях, з яких 5 у наукових фахових виданнях України з юридичних наук, 1 у не фахових виданнях України, 5 у наукових виданнях інших держав, 15 тез доповідей на міжнародних та всеукраїнських конференціях.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що ця праця є першим у вітчизняній науці кримінального процесу теоретичним і прикладним дослідженням відкладення судового розгляду кримінального провадження, в якому з'ясовані наукові та практичні питання цього кримінального процесуального інституту, сформульовано низку науково-обґрунтованих положень, висновків і пропозицій, які мають суттєве значення для правничої науки та правозастосовної діяльності.

Основними, найвагомішими і такими, що характеризуються науковою новизною, хоч і не вичерпують її, є такі задекларовані положення та висновки.

Уперше: дисертаційна робота є першим в українській науці кримінального процесу комплексним дослідженням теоретичних і практичних питань, які стосуються відкладення судового розгляду у кримінальному провадженні. Проведена доктринальна розвідка дала можливість обґрунтувати та сформулювати низку наукових положень і практичних пропозицій, що виносяться на захист: - сформульовано ознаки поняття «відкладення судового розгляду», а саме: 1) перенесення судового розгляду на визначені у майбутньому час (на конкретний строк, після закінчення якого судовий розгляд неодмінно має бути продовжено у чітко визначені день, годину, місце); 2) необхідність забезпечення належних процесуальних умов для проведення подальшого розгляду кримінального провадження; 3) відкладення розгляду в кримінальному провадженні здійснюється з ініціативи суду чи за клопотанням учасників кримінального провадження; 4) обов'язковість вжиття заходів щодо усунення обставин, які зумовили необхідність відкладення судового розгляду в кримінальному провадженні; 5) вжиття таких заходів здійснюється лише з метою продовження та закінчення судового розгляду; 10 - обґрунтовано поділ підстав для відкладення судового розгляду в кримінальному провадженні на кілька груп: 1) ненавмисні; 2) навмисні; 3) поважні; 4) не поважні; 5) інші перешкоди; - аргументовано, що порядок відкладення судового розгляду кримінального провадження складається з декількох етапів: 1) встановлення юридичних фактів, які спричиняють відкладення судового розгляду; 2) вибір кримінальної процесуальної норми, що підлягає застосуванню; 3) заслуховування думок сторін кримінального провадження, потерпілого, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, з цього питання; 4) ухвалення рішення про відкладення судового розгляду; - здійснено класифікацію юридичних фактів, що спричиняють відкладення судового розгляду кримінального провадження за такими критеріями, як наслідки, які породжують юридичні факти, характер цих

наслідків, вольовий критерій, спрямованість; - запропоновано відобразити у ч. 3 ст. 321 КПК України, положення про те, що при відкладенні судового розгляду у зв'язку з неявкою чи вибуттям судді, судовий розгляд повинен відбутися не пізніше наступного дня з моменту винесення ухвали про відкладення судового розгляду; - запропоновано доповнити ч. 3 ст. 322 КПК України приписом про те, що строк відкладення судового розгляду не повинен перевищувати десять днів з моменту винесення ухвали про відкладення судового розгляду; - обґрунтовано необхідність закріпити у ч. 5 ст. 323 КПК України, положення такого змісту: «Особа, яка обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, санкція статті якого не пов'язана з позбавленням волі, має право подати клопотання про проведення судового розгляду за її відсутності»; - запропоновано доповнити п. 4 ч. 2 ст. 322 КПК України ще однією підставою для відкладення судового розгляду: «необхідність підготовки потерпілого для підтримання обвинувачення в суді, якщо прокурор змінив обвинувачення в бік, що покращує становище обвинуваченого, а потерпілий виявив бажання підтримувати обвинувачення у попередньому обсязі»; - аргументовано доцільність доповнити ст. 324 КПК України ч. 5 такого змісту: «У разі встановлення судом систематичних неповажних причин неприбуття прокурора у судові засідання, суд відкладає судовий розгляд на десять днів та може постановити окрему ухвалу з направленням її прокурору вищого рівня для вжиття заходів реагування. Прокурор вищого рівня зобов'язаний повідомити суд про вжиті заходи протягом десяти днів з дня надходження окремої ухвали»; - запропоновано ч. 6 ст. 323 КПК України викласти у такій редакції: «У разі встановлення судом систематичних неповажних причин неприбуття адвоката у судові засідання, суд відкладає судовий розгляд на десять днів та може постановити окрему ухвалу з направленням її до відповідної кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури для вжиття заходів реагування. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури зобов'язана повідомити суд про вжиті заходи протягом десяти днів з дня надходження окремої ухвали»; - аргументовано внести зміни у друге речення ч. 1 ст. 327 КПК України: «Суд має право постановити ухвалу про привід свідка та/або ухвалу про накладення грошового стягнення на перекладача, спеціаліста, експерта та свідка у випадку та в порядку, передбачених главами 11 та 12 цього Кодексу»; удосконалено: - правові позиції щодо розмежування інститутів «перерви в судовому засіданні», «зупинення судового провадження» та «відкладення судового розгляду кримінального провадження»; - наукові уявлення щодо поняття відкладення судового розгляду у кримінальному провадженні, як перенесення розгляду на певний, конкретно визначений момент у майбутньому, пов'язане з неможливістю розгляду справи в даному судовому засіданні; - аргументацію необхідності застосування заходів кримінального процесуального примусу, зокрема штрафних санкцій й до інших учасників

судового провадження (перекладач, спеціаліст, експерт), у випадку зловживання ними процесуальними правами; набули подальшого розвитку: - пропозиції щодо необхідності проведення судового розгляду в режимі відеоконференції у зв'язку надзвичайними обставинами (військовими діями, пандемією тощо); - пропозиції щодо розширення системи підстав для відкладення судового розгляду у кримінальному провадженні; - твердження про необхідність закріплення додаткових засобів реагування на факти зловживання процесуальними правами та повноваженнями учасниками кримінального провадження, що спричиняють відкладення судового розгляду.

Опонент вважає, що ці положення здатні здійснити вплив на удосконалення кримінально-процесуального права України та практики його застосування його норм з метою виконання завдань кримінального провадження.

Звичайно, не з усіма науковими положеннями, їх обґрунтуванням, висновками та пропозиціями дисертанта можна беззастережно погодитися. На дискусійності деяких з них буде акцентовано під час аналізу змісту дисертації. Водночас необхідно відзначити глибоке розуміння здобувачем піднятої ним проблематики, яка багато в чому є визначальною для вітчизняної кримінально-процесуальної доктрини.

Варто зазначити й те, що у тексті дисертації обґрунтована необхідність внесення низки змін і доповнень до статей КПК України, що у той чи інший спосіб стосуються випадків відкликання судового засідання (Додаток Б), а також сформульовані методичні рекомендації з порядку і тактики виконання ухвал суду про відкладення судового засідання у кримінальному провадженні (Додаток О), що свідчить про неабияке правотворче та правозастосовне значення рецензованого дослідження. Саме вони стали надбанням вітчизняної доктрини кримінального процесу.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що отримані наукові результати, висновки та науково обґрунтовані пропозиції можуть бути використанні у: - у законотворчій діяльності – при внесенні змін і доповнень до КПК України; - у правозастосовній діяльності – як рекомендація для діяльності суду та учасників судового провадження. Пропозиції і рекомендації, викладені у дисертації, прийняті і використовують у практичній діяльності Львівського апеляційного суду, Франківського районного суду м. Львова, адвокатів Львівської області (відгук Голови Львівського апеляційного суду, відгук Голови Франківського районного суду міста Львова, довідка про впровадження результатів дисертаційного дослідження у роботу Ради адвокатів Львівської області від 2 березня 2023 р. № 50). - у науково-дослідній сфері – для подальшого напрацювання проблематики відкладення судового розгляду у кримінальному провадженні зокрема та загальних положень судового розгляду загалом. - у навчальному процесі – при підготовці навчально-методичних матеріалів з курсу

«Кримінальне процесуальне право України», при підготовці науково-практичних коментарів до КПК України, курсів лекцій, посібників, підручників. Результати дисертації використовують у навчальному процесі Західноукраїнського національного університету (акт впровадження від 6 березня 2023 р.) та Львівського державного університету внутрішніх справ (акт впровадження від 7 березня 2023 р.).

Особистий внесок здобувача. Дисертація є самостійною завершеною науковою працею, в якій сформульовано положення, узагальнення та висновки, додатки, рекомендації і пропозиції, обґрунтовані на підставі особистих досліджень проблем, пов'язаних із відкладенням судового розгляду у кримінальному провадженні, опрацювання й аналізу відповідного законодавства, науково-правових джерел, емпіричного матеріалу та зарубіжного досвіду. В опублікованій у співавторстві з Н. Бобечком статті «Суть відкладення судового розгляду та його розмежування із суміжними поняттями» здобувачем здійснено аналіз правової регламентації та окреслено розмежування відкладення судового розгляду із суміжними поняття. У цій статті власні теоретичні напрацювання становлять не менше 60 %.

Оцінка змісту дисертації. Структура роботи, на погляд рецензента, побудована логічно правильно. Авторський підхід виправдано використав дедуктивний метод розгляду питань – від з'ясування наукових і правових основ відкладення судового засідання, дослідження правового регулювання випадків відкладення судового засідання у кримінальному провадженні. Автор у логічній послідовності від загального до окремого, у межах трьох розділів які охоплюють вісім підрозділів, висновків, досліджується визначені у завданнях питання.

Перший розділ дисертації присвячено розкриттю суті відкладенню судового розгляду кримінального провадження.

У підрозділі 1.1. «Поняття та ознаки відкладення судового розгляду у кримінальному провадженні» висвітлено позиції правників щодо розуміння відкладення судового розгляду кримінального провадження. Виокремлення ознак відкладення судового розгляду кримінального провадження дало можливість дисертанту запропонувати авторське визначення цього загального положення судового розгляду. Поза увагою Т.Б. Сеника не залишилося і розмежування відкладення судового розгляду із суміжними категоріями – зупиненням судового провадження та перервою в судовому засіданні.

У підрозділі 1.2. «Генезис інституту відкладення судового розгляду у кримінальному процесуальному праві України» аргументовано, що виникнення та розвиток в українському кримінальному судочинстві відкладення судового розгляду має тривалу історію та охоплює такі етапи: 1) зародження відкладення судового розгляду кримінального провадження у Руській Правді; 2) розвиток інституту відкладення судового розгляду у Литовських статутах та у період

Української козацько-гетьманської держави; 3) регламентація відкладення судового розгляду у кримінальному судочинстві впродовж перебування українських земель під владою Російської, Австро-Угорської імперій; 4) особливості відкладення судового розгляду в період Української Народної Республіки та Західно-Української Народної Республіки, Польської держави; 5) регулювання відкладення судового розгляду у кримінальному процесі УСРР, УРСР; 6) унормування відкладення судового розгляду у кримінальному судочинстві в період дії КПК України 2012 року.

Автор докладно висвітлив правове регулювання відкладення судового розгляду кримінального провадження у кожному з виокремлених періодів.

У *другому розділі* дисертації проаналізовані підстави для відкладення судового розгляду кримінального провадження.

У *підрозділі 2.1.* «Поняття та ознаки підстав для відкладення судового розгляду у кримінальному провадженні» сформульовані ознаки підстав для відкладення судового розгляду кримінального провадження та запропоновано їх авторську дефініцію, що дало змогу здобувачу перейти до розкриття проблематики системи і класифікації підстав для відкладення судового розгляду кримінального провадження.

У *підрозділі 2.2.* «Система та класифікація підстав відкладення судового розгляду у кримінальному провадженні» виокремлено чотири групи підстав для відкладення судового розгляду у кримінальному провадженні: у зв'язку із неявкою чи вибуттям учасників кримінального провадження; для реалізації прав учасників кримінального провадження; з метою забезпечення процесу доказування в кримінальному провадженні; у зв'язку із застосуванням заходів процесуального примусу до учасників кримінального провадження.

Опонент поділяє позицію здобувача, що КПК України не містить вичерпного переліку підстав для відкладення судового розгляду.

Т.Б. Сенік дійшов обґрунтованого висновку, що судовій практиці відомі чимало підстав для відкладення судового розгляду у кримінальному провадженні: від чітко визначених процесуальним законом (неприбуття на виклик суду; необхідність подання додаткових доказів; ознайомлення з матеріалами кримінального провадження; необхідність підготуватися до судових дебатів тощо) до «форс-мажорних» (погане самопочуття учасника судового провадження в залі суду; вимкнення електроенергії; крадіжка важливих документів; блокування зали судового засідання та ін.).

У *підрозділі 2.3.* «Відкладення судового розгляду у зв'язку з неприбуттям чи вибуттям суб'єктів кримінального провадження» дисертант слушно зазначає, що не кожне відкладення судового розгляду обумовлене об'єктивними обставинами. Нерідко воно є наслідком зловживання особою своїми процесуальними правами, а, відтак, неповаги до суду та інших учасників

судового провадження.

У підрозділі 2.4. «Відкладення судового розгляду для забезпечення реалізації прав учасників судового провадження» на основі вивчення судової практики, автор дійшов висновку про значну кількість випадків зловживання процесуальними правами щодо подачі клопотань для затягування судового розгляду, що спричиняє його відкладення.

У підрозділі 2.5. «Відкладення судового розгляду з метою забезпечення процесу доказування у кримінальному провадженні» Т.Б. Сеник зокрема піддав критичному аналізу судову практику відкладення судового розгляду у зв'язку з даванням доручення органу досудового розслідування провести певні процесуальні дії.

У підрозділі 2.6. «Відкладення судового розгляду у зв'язку із застосуванням заходів процесуального примусу до учасників судового провадження» дисертант аргументовано стверджує, що у разі відкладення судового розгляду через неявку учасників кримінального провадження, суду необхідно вирішити питання про накладення на них грошового стягнення, та (або) здійснення приводу.

Третій розділ присвячено науково-практичній розвідці порядку відкладення судового розгляду кримінального провадження. Опонент погоджується з позицією здобувача, що порядок відкладення судового розгляду в кримінальному провадженні складається з таких етапів: 1) встановлення юридичних фактів, які спричиняють відкладення судового розгляду; 2) вибір кримінальної процесуальної норми, що підлягає застосуванню; 3) заслуховування думок сторін кримінального провадження, потерпілого, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, з цього питання; 4) ухвалення рішення про відкладення судового розгляду.

Також Т.Б. Сеник справедливо підкреслює, що відкладення може бути здійснено на будь-якому етапі судового розгляду кримінального провадження до видалення суду в нарадчу кімнату для ухвалення підсумкового рішення.

На завершення, у дисертації сформульовані узагальнені висновки, які є логічним підсумком проведеного дослідження. Інформативними є подані додатки до дисертації, які містять статистичну інформацію, узагальнені дані проведеного анкетування респондентів, пропозиції щодо внесення змін до кримінального процесуального законодавства України, відомості про акти впровадження.

Дисертація оформлена відповідно до встановлених нормативних вимог, написана грамотною українською мовою, характерною для наукових досліджень.

Хоча дисертація доволі інформативна, однак логіка викладу матеріалу, манера полемізувати, чіткий науковий стиль формулювання думок дають можливість легко сприймати поданий матеріал, що також характеризує роботу з позитивного боку.

Опонована робота є **завершеною**. Її вивчення дає можливість зробити

висновок про належний рівень проведеного дослідження, за результатами якого сформовані теоретичні положення, пропозиції щодо удосконалення кримінального процесуального права України у частині відкладення судового розгляду кримінального провадження, практичні рекомендації у цій царині. **Оформлення дисертації** відповідає встановленим вимогам.

Оцінка відсутності / наявності порушення академічної доброчесності. У дисертації звернення здобувача до ідей, думок інших науковців містять посилання на відповідні джерела. Порушень академічної доброчесності у тексті дисертації офіційним опонентом не виявлено.

Водночас, вивчення змісту дисертації дало можливість виявити деякі положення, які мають дискусійний характер чи вимагають додаткового обґрунтування під час захисту. Зокрема:

1. У правотворчій діяльності – для удосконалення норм кримінально-процесуального законодавства України, які регламентують проведення судового огляду. Для цього здобувач розробив пропозиції щодо удосконалення регламентації судового огляду у КПК України (Додаток Б). Однак, жодному із суб'єктів законодавчої ініціативи (ст.93 Конституції України: Президент України, народні депутати України, Кабінет Міністрів України), такі пропозиції не були направлені і не реалізовані.

2. Дисертант до інших перешкод для відкладення судового розгляду у кримінальному провадженні відносить «учасник кримінального провадження призваний на військову службу за мобілізацією». Проте, згідно до ч.1 ст. 335 КПК України, це є підстава для зупинення судового провадження. Однак, згідно ознак відкладення судового розгляду такий призов може бути тривалим, а тому це суперечить вимогам відкладення, а тому це слід віднести до підстав зупинення кримінального провадження.

3. Здобувач, пропонує: ч. 5 ст. 323 КПК України викласти у такій редакції: «Особа, яка обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, санкція статті якої не пов'язана з позбавленням волі, має право подати клопотання про проведення судового розгляду за її відсутності». Під час захисту, автору слід детально аргументувати свою пропозицію.

4. Автору належить пояснити, яке рішення має прийняти суд у разі неможливості з'явлення свідка із поважних причин до суду: А) ухвала, про проведення допиту в режимі відеоконференції та відкладення судового розгляду; Б) судове доручення органу досудового розслідування провести такий допит?

5. Здобувачеві належить пояснити, які наслідки неприбуття у судові засідання спеціаліста, експерта? Як суду у цьому випадку забезпечити дієвість кримінального провадження?

Утім вищеперераховані дискусійні положення підкреслюють актуальність дослідженої проблематики та не впливають на позитивне враження від

опонованої наукової праці.

Разом з тим, слід відзначити, що висловлені офіційним опонентом зауваження і побажання мають дискусійний, рекомендаційний характер і жодним чином не впливають на загальну **позитивну оцінку дисертації**.

На підставі викладеного вважаю, що дисертація Сеника Тараса Богдановича на тему: **«Відкладення судового розгляду у кримінальному провадженні»**:

- є завершеною працею, в якій отримано абсолютно нові науково-обґрунтовані результати, що у сукупності розв'язують конкретну наукову задачу, яка має істотне значення для кримінально-процесуального права;
- зміст дисертації Сеника Т. Б. відповідає заявленій спеціальності 081 Право.
- дисертація Сеника Т. Б. виконана і оформлена у відповідності до вимог, передбачених постановою «Про затвердження Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» від 12 січня 2022 року № 44 та наказом МОН України «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації» від 12 січня 2017 року № 40;
- здобувач Сеник Тарас Богданович заслуговує на присудження йому ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 Право.

Офіційний опонент:

**професор кафедри фінансів, обліку
і оподаткування Чернівецького
торговельно-економічного інституту
Державного торговельно-економічного
університету
доктор юридичних наук, професор**

Василь ЮРЧИШИН